

Bog izbere vse

Zgodba o Jonu je neverjetna zgodba o Božjem usmiljenju.

Je ena redkih knjig v Stari zavezi, ki je zabavna – zaradi ironičnih preobratov in neverjetnega konca. Norčuje se iz Jona, upornega preroka, in drugih pobožnih Judov njegovega časa, ki so verjeli, da Bog sovraži njihove sovražnike tako, kot jih sovražijo sami. Jona se upira klicu, naj pridiga v Ninivah, ker noče, da se Ninivljani pokesajo in izognejo uničenju.

Večina zgodbe govori o Jonovem poskusu, da bi pobegnil pred misijo, ki mu jo nalaga Bog. Ko njegovi poganski kolegi na ladji ugotovijo, da beži pred Jahvejem, ga vržejo čez krov. Ogromna riba ga požre in izvrže na obali. Zgodi se tisto, česar se je bal. Čeprav jim komaj kaj pridiga, se Ninivljani pokesajo, od kralja do živali na tržnici.

V zaključnem prizoru te zgodbe se Jona žge na pekočem soncu, Bog pa ga nauči lekcijo o usmiljenju, ko mu svobodno da senco. Potem mu senco odtegne in ko se Jona pritožuje, ga Bog opomni, da je drevo dar, ne nekaj, kar si je zaslužil. Tako je tudi z Izraelci. Bog si jih je svobodno izbral. Zakaj bi se pritoževali, če Bog svobodno izbere, da bo tako storil tudi z ostalimi?

Evangelisti tematiko Jona uporabili pri Jezusu. On je namreč oznanjal o Božjem daru odrešenja, ki je ne samo za Jude, ampak tudi za pogane, ne samo za pravične, ampak tudi za grešnike.

V današnjem evangeliju si je Jezus izbral učence, vsi so bili ribiči. Niso učenci izbrali Jezusa, ampak je on izbral njih. Njihova srca je odprl za Božjo ljubezen in da bi pokazal Božje vsepresegajoče usmiljenje, jih je Jezus prepričal, da so odrinili na morje, potem ko eno noč prej niso ničesar ujeli. Njihove mreže so zdaj polne. Ne

zaradi njihovega dela, ampak ker je to dar. Vse je dar.

Pismouke in farizeje je vznemirilo, da so bili Jezusovi najboljši prijatelji grešniki. Zdelo se jim je, da meče proč Božjo ljubezen, torej vznemirja moralni red in legitimne zahteve religije. Grešniki bi morali trpeti, biti kaznovani ali že kako plačati za svoje grehe, preden jih Bog sprejme nazaj k sebi. Kako nepravično je, da so se dobri ljudje žrtvovali za izpolnjevanje Božjih zakonov, če ima Bog vse enako rad!

Danes nam odmeva isto jamranje. Največja prepreka pred Usmiljeno Cerkvijo niso grešniki, ki zavračajo Boga, ampak verniki, ki zavračajo grešnike in si ne predstavljajo sedeti za isto mizo z njimi. Sveta evharistija, trdijo, bi morala biti na voljo samo tistim, ki ubogajo vse zapovedi. Oni so sveti Božji ostanki. Zaradi svojih kreposti stojijo v vrsti pred slabimi ljudmi. Kakšno presenečenje, ko slišijo, da Bog ljubi vse in bo prehodil vsakršno razdaljo, da vrne domov izgubljeno dušo. Evangelij ni izziv za težavne sinove in hčere, ampak za preostalo Božjo družino: naj sprejmejo grešnike in jih imajo radi, kot jih ima Bog rad.

Papež Frančišek je začel revolucijo. Hoče, da se imamo radi, kot nas ima rad Bog, svobodno in brezpogojno. Božje ime je Usmiljeni. Jezus je svojim učencem rekel: "Bodite usmiljeni, kot je usmiljen vaš oče." To predstavlja odprta vrata nebeškega kraljestva. Tako morajo biti odprta tudi vrata Cerkve in našega srca.

avtor: P. Marrin

prevod: P. Grimani

<http://celebrationpublications.org>